

VÝROBCI ZÁPASÍ S ŘETĚZCI

Výrobci potravin si stěžují na obchodní řetězce. Při výkupu jejich výrobků je nutí k poskytování stále větších slev. Zákazníci je však nepocítí a za potraviny platí vysoké ceny. Řetězce si do nich podle výrobců započítávají příliš vysoké marže. „Podle našich nových zjištění se pohybují v průměru okolo 80 až 90 procent,“ uvedl prezident Potravinářské komory Miroslav Toman.

Jde i o základní potraviny, třeba u mléka podle něj činí bezmála 60 procent. Kteří výrobci komoře svá data poskytli, Toman neprozradil. „Velmi by je to postihlo,“ vysvětlil. Odplata řetězců pro neposlušné dodavatele potravin podle něj bývá rychlá. Deník oslovil významné prodejce působící v ČR, do uzávěrky žádný neodpověděl.

Zisky řetězců by měl držet na uzdě zákon o významné tržní síle, který byl loni výrazně novelizován. Nyní vyžaduje třeba dodržování třicetidenní doby splatnosti faktur a znemožňuje obchodním řetězcům, aby přenášely svá obchodní rizika na dodavatele.

Na jeho dodržování má dohlížet Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS), podle potravinářů tak ovšem činí jen liknavě. „Za ten rok se prakticky nestalo nic,“ posteskl si Toman. „Úřad vede v oblasti významné tržní síly přibližně 20 šetření a bude zahajovat několik správních řízení,“ namítá jeho šéf Petr Rafaj. Mají se týkat třeba smluv mezi dodavateli a odběrateli, které neodpovídají zákonu. Oznámil také, že vede plošné šetření

nadnárodních řetězců kvůli možnému uplatňování nekalých praktik. Úředníci z ÚOHS říkají, že pro šetření nemají dost konkrétních podnětů. Vyzývají proto dodavatele a jejich odbory, aby si stěžovali na konkrétní případy. „Z jejich strany totiž přicházejí pouze velmi obecné stížnosti popisující nekalé praktiky, které dostatečně nekonkretizují ani obchodní řetězec, jenž se jich měl dopustit,“ stěžují si. V otázce cen antimonopolní úřad odkazuje na ministerstvo financí.

Podle Tomana spotřebitelé často nekupují takové zboží, jaké by si přáli. Mohou si vybrat jen z toho, co jim řetězce nabízejí. Místo po domácích produktech, jejichž kvalitou si podle něj kvůli přísným normám může být zákazník jist, totiž řetěz-

ce častokrát sahají do zahraničí. V uplynulých dvou letech tak výrazně narostl dovoz řady komodit – např. u drůbežích masa více než o čtvrtinu. U vajec loni dovoz ze zahraničí vzrostl dokonce o tři čtvrtiny hodnoty z roku 2014. „Je ale otázka, jestli stejně vysoké přírůstky dávají i na to dovozové zboží. Podle našich informací tomu tak není,“ dodal Toman. Lidé podle Tomana daleko více přemýšlejí o tom, co kupují, kdo to vyrobil, a sledují výsledky šetření dozorových orgánů. Toman doufá v to, že se po různých aférách se závadnými potravinami, budou spotřebitelé více orientovat na potraviny vyráběné v České republice.

Slevy táhnou, ale už méně než dřív

Ve slevových akcích Češi loni koupili 46,7 procenta potravinářského sortimentu, tedy méně než předloni. I tak je tento podíl nejvyšší v Evropě. Podle údajů společnosti GfK, které zveřejnil Svaz obchodu a cestovního ruchu, klesá i výše slev potravin. Podíl lidí, kteří kupují podle letáků, klesl od roku 2013 ze 40 na 33 procent.

Zdroj: deník.cz, 29. 3. 2017

NEJMENŠÍ OBCHODY BY MOHLY ZÍSKAT KOMPENZACI ZA EET

Obchody s jedním pokladním místem by mohly získat od státu kompenzaci nákladů za zavedení elektronické evidence tržeb. Zástupci Asociace českého tradičního obchodu (AČTO) o tom jednali s ministrem financí Andrejem Babišem. Náhrady by mohly mít formu slevy na dani či přímé podpory.

Nyní mohou podnikatelé jako kompenzaci zvýšených nákladů na EET uplatnit slevu na dani pět tisíc korun. Podle malých obchodníků je to málo. Ministři proto navrhli kompenzaci 10 tisíc korun na pokladní místo. „Náš požadavek podáme ministerstvu písemně, aby s tím mohli pracovat. Panu ministrovi se zdál náš návrh poměrně rozumný. Myslím si, že jsme dospěli k nějakému pozitivnímu závěru,“ uvedl tajemník asociace Jan Hrdina. Jednání mají podle něj dále pokračovat. „Je třeba také připomenout, že podnikatelům v oblasti pohostinství byla navíc poskytnuta pomoc prostřednictvím snížení DPH na stravovací služby. Jistou formu podpory by si tak zasloužily i malé prodejny, z velké části zajišťující obchodní obsluhu venkova,“ řekl minulý týden předseda AČTO Zdeněk Juračka.

Na začátku března odstartovala druhá vlna EET, která se týkala maloobchodníků a velkoobchodníků. Do systému bylo před týdnem zapojeno zhruba 130 tisíc podnikatelů.

Třetí fáze EET začne za rok, 1. března 2018. Týkat se bude stánkového prodeje, občerstvení bez zázemí pro hosty ve formě stolů a židlí, stejně jako prodeje na farmářských trzích nebo služeb účetních, advokátů a lékařů. Od června 2018 se pak do systému zapojí například kadeřnice, vybraní řemeslníci či opraváři domácích spotřebičů.

AČTO uvádí, že reprezentuje téměř 7000 prodejen a 30 tisíc zaměstnanců s ročním obratem 50 miliard korun. Představuje tak zhruba 25 procent podílu na trhu s potravinami.

Zdroj: čtk, 30. 3. 2017

ČEŠI UŽ NECHODÍ NAKUPOVAT SKORO KAŽDÝ DEN. KOŠÍK JIM ALE ZA PĚT LET NABOBTNAL ...

Běžné nákupy sice Češi dělají méně často než v minulosti, utratí při nich ale stále více peněz. Za posledních pět let stouply roční útraty o desetinu. Téměř polovinu průměrného nákupního košíku tvoří čerstvé a chlazené výrobky, následují nápoje a polotovary a na třetím místě je pak kosmetika a drogerie.

Na běžný nákup chodí Češi méně často než před pěti lety, v obchodě ale nechávají více peněz. Vyplývá to z výzkumu agentury GfK a Svazu obchodu a cestovního ruchu ČR, který se zaměřil na rychloobrátkové spotřební zboží.

Zatímco v roce 2012 chodili Češi na běžný nákup téměř denně (v průměru 355krát za rok), loni klesl počet nákupů na 340. Před pěti lety ale při každé návštěvě obchodu utratili v průměru necelých 200 korun, loni už o třicet korun více (o 15 procent). Pokud vynásobíme počet návštěv a útratu, nechal každý Čech v pokladnách obchodů loni i přes nižší počet návštěv 77 520 korun, zatímco před pěti lety to bylo jen 70 290 korun (o 10,3 procenta méně).

Téměř polovinu místa (47 procent) v průměrném nákupním košíku zabírají čerstvé a chlazené výrobky. Z nich utrácejí lidé nejvíce za maso a masné výrobky, dále za mléčné výrobky a pečivo (sladké i slané). Další šestinu (16 procent) tvoří nápoje, zhruba desetinu (devět procent) pak polotovary a potřeby pro domácnost a hygienu. Základní potraviny, jako jsou cukr, olej či mouka, zabírají v nákupním košíku čtyři procenta.

Nejvíce peněz přitom Češi nechávají v hypermarketech, které ukusují třetinu jejich běžných nákupů. Tyto největší prodejny si svůj podíl na maloobchodním trhu udržují dlouhodobě, i když v posledních letech jejich pozice nepatrně slábne. Zatímco v roce 2012 utráceli Češi v hypermarketech 33,5 procenta svých příjmů, loni to bylo lehce pod třetinu.

Podíl útrat naopak roste v diskontních prodejnách. Těm se za pět let podařilo posílit z necelých 16 procent na více než devatenáct. Bylo to hlavně na úkor malých obchodů, které se na nákupech Čechů podílely v roce 2012 více než pětinou, loni to už bylo pod 18 procent.

Nižší útraty v malých prodejnách mají vliv na jejich uzavírání - hlavně na vesnicích, kde se je nevyplácí držet při životě. Loni v Česku podle výzkumu společnosti Nielsen ukončilo činnost asi 200 obchodů, především těch, jejichž prodejní plocha dosahuje do 50 nebo 400 metrů čtverečních.

Zdroj: ihned.cz, 28. 3. 2017

ČESKÉ NÁKUPY OVLÁDAJÍ VELKÉ ŘETĚZCE. OMEZENÍ JAKO V CIZINĚ ALE STÁT NEPLÁNUJE

Česká republika má v rámci střední a východní Evropy jeden z nejvíce koncentrovaných trhů pro každodenní nákupy. Podnikání velkých řetězců se snaží některé evropské státy regulovat, v Česku se ale omezení nechystá. Česko se na špičce Evropy drží i podle podílu nákupů ve slevách.

Více než tři čtvrtiny (76 procent) výdajů domácností za takzvané rychloobrátkové zboží loni skončily u deseti největších obchodních řetězců v Česku. „Každý rok trochu vzroste množství peněz, které lidé utratí ve velkých řetězcích,“ říká Ladislav Czengeri z agentury GfK, která nový průzkum představila společně se Svazem obchodu a cestovního ruchu.

Česká republika tak má v rámci střední a východní Evropy jeden z nejvíce koncentrovaných trhů pro každodenní nákupy. Napří-

klad v sousedním Polsku má deset největších řetězců jen 54 procent trhu, v Bulharsku 36 procent a na Ukrajině 16 procent.

Na druhou stranu v Německu je to 73 procent, v Rakousku 78 procent a na Slovensku dokonce 82 procent. Za poměrně vysokým číslem na Slovensku se ale skrývá síť družstevních prodejen COOP. „Ta si vytvořila poměrně silnou výhodu vůči nadnárodním hráčům a navíc tam cizí obchodníci přišli později,“ vysvětluje Marta Nováková, prezidentka Svazu obchodu.

Slovensku se tak podařilo udržet si tradiční regionální obchodníky. „Pokud si vezmeme „TOP 3“ prodejce, tak je západní Evropa ještě koncentrovanější - třeba v Německu nebo Anglii tvoří až 60 procent trhu,“ dodává Nováková.

Podnikání velkých řetězců se snaží některé evropské státy regulovat. Třeba v Itálii nesmí mít jeden prodejce víc jak 18 procent trhu. A Maďarsko chce zavést daň z prodejní plochy, parkovacího místa či omezovat počty pracovníků na prodejní plochu.

Boj s řetězci si jako jedno z témat vzal i český ministr zemědělství Marian Jurečka, který často mluví o zneužívání jejich dominantního postavení. Konkrétní omezení ale nechystá. „V současné době neplánujeme iniciovat legislativní změny nebo úpravy v oblasti regulace maloobchodu,“ uvádí mluvčí ministerstva Markéta Ježková.

Česko se na špičce Evropy drží i podle podílu nákupů ve slevách. Do zlevněného nebo jinak zvýhodněného zboží směřuje 52 procent nákupů, zatímco na Slovensku je to 40 procent, v Rakousku jen 30 procent a v Polsku 23 procent. Podle odborníků by se však slevová spirála mohla pomalu měnit. Dokazuje to například klesající zájem o letáky. Zatímco před čtyřmi roky

podle nich nakupovalo 40 procent zákazníků, loni to třetina. „Lidé už sází na pohodlnost, mají víc peněz a nemusí sledovat letáky,“ říká Zdeněk Skála z GfK.

Trend podle analýzy začíná pomalu udávat mladá generace lidí. Ta se při nákupu stále víc začíná orientovat ne podle blízkosti prodejny nebo ceny, ale kvality a širokého výběru.

Zdroj: aktuálně.cz, 2. 4. 2017

NÁBOR A ZAMĚSTNÁVÁNÍ CIZINCŮ SE OPĚT KOMPLIKUJE

Poslanecká sněmovna v těchto dnech schvaluje konečnou verzi nových pravidel pro pobyt cizinců na území České republiky. Členskou základnu HK ČR zajímají především cizinci za třetích zemí, kteří mají zájem o práci pro české zaměstnavatele. Ekonomická konjunktura stále trvá a nedostatek českých zájemců o práci přizivuje hlad zaměstnavatelů po pracovnících z okolních zemí.

Usnadní jim nová pravidla nábor pracovníků sil? Původní vládní předloha byla do značné míry transpozitivní s cílem převést do českého práva evropská pravidla pro sezónní pracovníky a převádění zaměstnanců v rámci holdingů. Dalším z cílů mělo být nastavení pravidel pro vstup cizinců podnikatelů.

Komplexní pozměňovací návrh z dílny ministerstva vnitra je však motivován snahou co nejvíce zpřísnit pravidla pro vstup a pobyt cizinců. Hlavním důvodem má být bezpečnost České republiky a jejích občanů. Tato argumentace je však značně účelová, neboť navržené změny nejsou nijak zdůvodněny. Nejsou předložena žádná data ani zhodnocení dopadů nové regulace.

Z hlediska podnikatelů (zaměstnavatelů) je nejvíce problematická nově zřizovaná kategorie nespolehlivého zaměstnava-

tele. Tím může být například firma, která nemá v obchodním rejstříku zapsané skutečné sídlo, přičemž se dovozuje, že skutečné sídlo je místo, kde se schází vedení zaměstnavatele.

Návrh tak zcela opomíjí pravidla občanského zákoníku, která problematiku zapsaného a skutečného sídla řeší zcela jednoznačně. Nejvíce problematický je však naprosto vágní pojem „vedení zaměstnavatele“, který nijak upřesněn není a lze si pod ním představit v podstatě cokoli. Nespolehlivým zaměstnavatelem bude například též firma, která administrativně pochybí a se zpožděním nahlásí nového zaměstnance na příslušnou správu sociálního zabezpečení či zdravotní pojišťovnu.

Ministerstvo vnitra tvrdí, že celá koncepce je zaměřena proti nelegálním agen-

turám práce, které v rozporu s právními předpisy zprostředkovávají zaměstnávání cizinců. Do kategorie nespolehlivého zaměstnavatele může však spadnout v podstatě jakýkoli zaměstnavatel.

Sankce je ovšem nekompromisní – nespolehlivý zaměstnavatel nesmí zaměstnávat cizince. Bude-li tedy novela cizineckého zákona schválena, mnohá z nových pravidel neprospějí ani zaměstnavatelům ani zaměstnancům. Spoléhat na zdravý rozum při aplikační praxi též bez dalšího nelze.

Jakkoli lze tedy chápat snahu o zajištění bezpečnosti státu, některá z navržených opatření jsou zcela kontraproduktivní a mají pouze potenciál snížit konkurenceschopnost českých podnikatelů.

Zdroj: HK ČR, Odbor legislativy, práva a analýz